

vokater til at varetage hvervet som advokat for den forurettede, indtil retten tager stilling til begæringen.

I medfør af retsplejelovens § 741 b, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om tilkaldeordningens gennemførelse, men sådanne administrative forskrifter er ikke udstedt. Der er dog i praksis etableret en tilkaldeordning svarende til ordningen for beskikkede forsvarere, jf. bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978.

Der henvises nærmere til betænkningens side 17-18.

3.2.2. Strafferetsplejeudvalgets undersøgelse vedrørende politiets vejledning i forbindelse med beskikkelse af bistandsadvokat

Af Strafferetsplejeudvalgets undersøgelse fremgår det, at ordningen med politiets vejledning om beskikkelse af bistandsadvokat for voldtægts ofre efter de adspurgtes overvejende opfattelse generelt fungerer tilfredsstillende.

Dog anføres det i enkelte hørings svar, (navnlig fra Center for Voldtægts ofre og Joan-Søstrene,) at ordningen ikke fungerer tilfredsstillende, idet det er disse parters opfattelse, at vejledningen ikke er grundig nok, og at ofrene ofte ikke har fået en forståelse af, hvad det vil sige at få beskikkelse af en bistandsadvokat.

Endvidere viser undersøgelsen, at vejledningen oftest gives mundtligt.

Der henvises nærmere til betænkningens side 47 og bilag 1.

3.2.3. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

3.2.3.1. Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om der er anledning til at justere reglerne vedrørende bistandsadvokatens medvirken under efterforskningen, herunder om der bør indføres regler vedrørende forurettedes ret til en samtale med bistandsadvokaten før afhøringen og bistandsadvokatens tilstedeværelse ved afhøring hos politiet, jf. pkt. 1 i Folketingsbeslutning om forbedring af voldtægts ofres retsstilling før og under retssagen af 4. juli 2004.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.3.1., finder Strafferetsplejeudvalget ikke, at der er behov eller grundlag for, at bistandsadvokaten skal have til opgave at »efterprøve« anmeldelsen, herunder tage stilling til, om der foreligger voldtægt eller alene en i moralsk henseende grænseoverskridende adfærd. Udvalget finder på den baggrund heller ikke, at der er grund til at indføre regler om en indledende samtale med bistandsadvokaten før afhøringen.

Udvalget finder på den anden side, at der kan være behov for at sikre, at den forurettede efter anmeldel-

sen får en samtale med bistandsadvokaten, medmindre forurettede ikke ønsker dette. Udvalget henviser i den forbindelse til, at det af udvalgets undersøgelse fremgår, at der i voldtægts sager stort set altid medvirker bistandsadvokat fra det tidspunkt, hvor en sag kommer for retten, mens det langt fra altid er tilfældet i den forudgående fase, efterforskningsfasen. Udvalget bemærker hertil, at i de tilfælde, hvor der ikke er et akut behov for efterforskningskridt, fordi anmeldelsen sker en vis tid efter det anmeldte forhold, er det næppe noget reelt problem, at afhøringen udsættes, indtil en bistandsadvokat kommer til stede.

Derimod er det efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse vigtigt, at der af hensyn til sagens opklaring hurtigt kan skaffes oplysninger, der er nødvendige for stillingtagen til og iværksættelse af hastende efterforskningskridt, herunder navnlig anholdelse af en gerningsmand og retsmedicinsk undersøgelse af forurettede.

Efter Strafferetsplejeudvalget opfattelse må en eventuel ændring af de gældende regler med henblik på en tidligere inddragelse af bistandsadvokat derfor ske på en sådan måde, at de nævnte hensyn til opklaringen og til forurettede tilgodeses.

På den baggrund foreslår udvalget, at der ikke gennemføres en absolut regel om, at en bistandsadvokat altid skal deltage fra starten. Udvalget anfører i den forbindelse, at selv om det i sig selv vil være det ideelle, at bistandsadvokaten kan være med fra starten, må det også indgå i vurderingen, at bistandsadvokatens opgaver navnlig ligger i sagens senere faser, herunder ikke mindst ved den retslige behandling. Udvalget finder det derfor ikke realistisk, at der generelt for hele landet indføres en ordning, hvorefter bistandsadvokat altid skal medvirke fuldt ud fra starten, dvs. anmeldelsestidspunktet.

Derimod foreslår udvalget en regel om, at den forurettede skal have lejlighed til en samtale med en bistandsadvokat inden politihøringen, medmindre forurettede frabeder sig det, jf. lovudkastets § 741 a, stk. 2, 2. pkt. Denne regel vil – på samme måde som selve beskikkelsesreglen, jf. ovenfor pkt. 3.1.3. – i det væsentlige svare til forslaget i beslutningsforslaget B 82, pkt. 1. Det bliver således udgangspunktet, at advokat skal medvirke fra starten på den måde, at forurettede får en samtale med advokaten inden afhøring, men sådan at forurettede har en fravalgsmulighed.

Anvendelsesområdet for den nye bestemmelse vil på samme måde som den foreslåede bestemmelse om beskikkelse af bistandsadvokat være sager om overtrædelse af straffelovens § 210 (incest), § 216 (voldtægt), § 217 (anden tvang), § 218, stk. 2 (»forsvars-